

Si zaslužite srajčico tako kot Videk?

V petek so se v **Prešernovem gledališču** predstavili s prvo premiero v novi sezoni, igro za otroke in živali Kdo je napravil Vidku srajčico, ki jo je po motivih zgodbe Frana Levstika upesnil in ubesedil Boris A. Novak.

IGOR KAVČIČ

Kranj – Predstave za otroke v slovenskih repertoarnih gledališčih niso ravno pogosta uprizoritvena praksa. Tudi v **Prešernovem gledališču** ne, saj so po celih desetih letih, odkar so na pot po slovenskih odrih poslali izjemno uspešno Muco copatarico, ki je doslej doživela trimestno število ponovitev in bila na festivalih tudi nagrajena, v novo sezono vendarle zopet krenili s pravljico. In to kar se da prepričljivo.

Po junijski predpremiери se je kranjski ansambel v petek tudi premierno predstavil v igri za otroke Kdo je napravil Vidku srajčico, ki jo je režirala Katja Pegan, ena redkih iz slovenskih režiserskih vrst, ki premore prav posebno občutljivost za najmlajše gledalce. To nam da vedeti že od prvega trenutka, ko se odgrne odrska zavesa in v otroški kuhinji ugledamo plejado od štiri do deset let starih otrok, tokrat seveda odličnih igralcev **Prešernovega gledališča**.

Besedilo, za oder ga je ubesedil in upesnil aktualni Prešernov nagrajenec Boris A. Novak, je že skorajda ponarodela Levstikova pravljica o malem Vidku, ki obožuje naravo in jo spoštuje, ta pa mu dobro vrača z dobrim, vzbujajo razmišljanje o velikih vprašanih, ki tarejo vsakega človeka, uči, kako z najmlajšimi spregovoriti ter jim vcepiti najvrednejše človekove vrednote in še marsikaj.

Zgodbico iz svojih otroških let poznajo tudi starši in stari starši. Mama Vidku ne more sešiti nove srajčice, ker preprosto nima časa, saj cele dneve gara za ljubi krulek številne družine. Videk,

kot najmlajši otrok, je tako vedno znova obsojen na ponošeno oblačilo, ki so ga starejši sorojenci prerasli. Ker pa je fantič dober po srcu in ima rad naravo in živali, mu te stopijo naproti in mu sešijejo novo snežno belo srajčico: ovčka da volno, trnov grm jo sprede, pajek stke fino blago, ki ga rak ukroji, ptica pa potem sešije v srajčico.

Ste vedeli, da Ančka pomarančka smrči, ko spančeka? In da je mogoče na prav vsako ime, recimo Majdo, Frana, Tomaža in Katko, pripeti kakšno zbadljivko? Boris A. Novak je nedvomno mojster besede in verz, za kar so najboljši dokaz mali gledalci, ki vedno znova glasno reagirajo na besede, izrečene na odru. Ne le v čudovitih songih, verz se sem in tja prepleta tudi v besedilu. Kako simpatično se ob osrednji vlogi Vidka, v kateri navdušuje **Blaž Setnikar**,

tudi ostali otroci, igrajo jih **Peter Musevski, Vesna Jevnikar, Vesna Slapar, Darja Reichman** in **Aljoša Terčovšek**, sprejo za v shrambi odkrito mamino pogačo – kdo, da si jo najbolj zasluži jesti: najmlajši, najstarejši, najlepša, najbolj lačna ... Kot bi se o čim večji pogači prepirali sestavljavci kakšne politične koalicije.

Igralci v otroških predstavah sicer ne iščejo igralskih presežkov, vsekakor pa v predstavi vseskozi navdušuje njihov profesionalni pristop, pa naj igrajo otroke ali Vidkove dobrotnike iz narave, ki mu naredijo novo srajčico. K otroški predstavi sodijo tudi bogati kostumi, ki jih je oblikovala Ana Matijević, rak in pajek sta recimo prava tehnološka dosežka, in prepričljiva scenografija, za katero je poskrbel Vojan Kumar. Ustvaril je čudoviti gozd, ki v dvorano daje občutek trodimenzio-

nalnosti. Glasba je prijetna in otrokom blizu, zapisal pa jo je stalni sodelavec Peganove Mirko Vuksanović, sicer član novogoriške zasedbe Avtomobili.

Na koncu, a vsekakor ne zadnje velja pohvaliti režiserkinino odločitev za pevko in glasbenico Tinkaro Kovač, ki se je odlično znašla v vlogi mame in pričakovano v predstavi pokaže tudi svoje pevske kvalitete. Otroci, zanje že pregovor velja, da so najbolj iskrena publika, so predstavo nagradili z močnim aplavzom, iz nje pa bi se marsičesa lahko naučili tudi odrasli. Prepričan sem, da bi tudi odrasli z veseljem naročili kakšno podobno srajčico, pa ne v **Prešernovem gledališču**, kjer jih izdelujejo dobro in poceni, ampak v resničnem življenju. Vse lepo in prav, le zaslužiti si jo bomo morali, kot si jo je Videk, ker je dober in besede sebičnost sploh ne pozna.

Odličen igralski ansambel **Prešernovega gledališča** je tokrat v povprečju za nekaj desetletij mlajši. / Foto: PGK (Nada Žgank)